

שאלות הנוגע לשעת החרום בגון - שיעור 462

I. גדרי וככלי ספק פיקוח נפש

- א) כל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא (סנהדרין ל"ז).
- ב) לא רק ודאי פיקוח נפש דוחה כל המציאות אלא גם ספק (יומל פ"ג - פ"ח ומו"ע ס"ט - ז)
- ג) גם אם יש ספק בעצם העובדה אם יהיה אח"כ מותר
- ד) ספק פיקוח נפש איינו סתם ספק השkolalla אלא אפילו ספק ספק וספק רחוק ואפילו שלושה ספיקות יחד
- ה) אף שבפיקוח נפש אין הולכים אחר הרוב בכל זאת כאשר הדיינים חולקים ביניהם הולכים אחר רוב הדיינים (מנחת חינוך ע"ח - סק"ג)
- ו) הרודף אחר חברי להרוגו אין הנרדף צריך לדקדק אם יכול להציל עצמו ע"י פגיעה באחד מאבריו אלא הוא רשאי להרוגו משום שהוא בהול (שו"ת ריב"ש הל"ח)
- ז) נזק של רבים מקיללים כגון כיבוי גחלת ברה"ר (מל"ד - כ"ז) וה"ה קוזן או זוכות ברה"ר (פ"ח - ו) והוא מלאכה שאינה צריכה לגופה משא"כ נזק דיחיד (בה"ל רע"ח)
- ח) עיין בעורך השלחן (פ"ז - כ"ז)adam ספק שהואقلب שוטה איינו כשר ספק אלא ספק בהעיקר וגם אסור להרוג שממית (spider) ואף אם תפול לתוך המאכל ג"כ מי יימר שהוא מסוכנת וגם יכולים לכנות המאכל וऐיסרו מן התורה ע"ש

II. אם מותר להכנס עצמו לספק סכנה להציל חבירו מודאי סכנה

- א) עיין בבית יוסף (ח"ע פ"ו) שכחוב בשם הגהות מיימני דציריך לסכן עצמו בשבייל חבירו כשהוא ספק סכנה וחביבו ודאי סכנה וחלק עליו adam שניהם ת"ח או ע"ה ומכו"ש אם רק המציל ת"ח והניצל ע"ה אינו רשאי רשאי להכנס עצמו אפילו בספק פיקוח נפש אך אם המציל אינו ת"ח כמו הניצל אז מותר להכנס עצמו אבל אינו מחויב אם לא ממדת חסידות אם ירצה וכ"כ הרדב"ז שספק זה כודאי ולא דמי להוריות (פ"ג) דכהן קודם ללוו דשאנין התם דאיינו מכנים עצמו לסכנה
- ב) עיין בשו"ת שבט הלוי (ה - קל"ז - ז) adam עומד לפניו פיקוח נפש ודאית של חבירו דלהכנס עצמו בספק פ"ג ע"פ הרוב בזה הווי הספק כודאי ואסור אבל כשהספק על פי הרוב נוטה להצללה ע"פ דעתם חיב לפתח על עצמו אבל הכא נזחה מפני ודאי של חבירו והביא זה בשם הגהות מימוניות לדעת כנה"ג ואנו פסקין זהה רק ממדת חסידות ולא חיזוק
- ג) עיין באג"מ (י"ד ג - קע"ד - ז) adam הוא ודאי ימות ויירג תחתיו אף שהאחר הווי ת"ח ובבעל מעשים טובים מ"מ בסכנה ודאית לעצמו אסור אבל לספק סכנה אינו לחיבבו ועכ"פ רשאי וזה שפפוס ולוליניוס אהים שאמרו על עצמן שקר שהם הרגו בת המלך כדי להציל את ישראל (פנויות י"ח זרכ"י) התם שאני משום דמצלת רוב עם ולכון הכל תלוי בהמצב ובabar עוד להציל מומר להחל שבותה באופן שאין ספק להציל - עיין בשו"ת מהר"ם שי"ק (ק"מ) דהרי הוא כישראל דאמירין שמא התחרט ועשה תשובה וכמו שכחוב בגمرا (קידושין מ"ט).
- ד) חיישנן שמא הרהר תשובה בלבו וכ"כ השו"ת חת"ס (י"ד זמ"ה) ועיין בשעמץב"ה (ג"ז - ה) להציל נכרי באופן שאין להציל שום סכנה - עיין באג"מ (ה - פ) דבזמןינו אם יש חשש איבאה מצילין הנכרי אפילו ע"י איסור תורה

- III. אם צריך לקנות ולסדר חיפוי הצלה להציל נפשו כגון masks, gaś, מים, מאכל, ורדיו שאין צריך חשמל דהכחוב אומר ונשמרתם מעד לנפשותיכם ושמענו שכן עשו אנחנו בארץ ישראל עיין בקובץ שיעוריים (פסחים סקל"ג) דעתם דנחש כרוך על עקביו שלא יפסיק (דרכות ל"ג). חשב בכיה"ג ללא שכיח היזיקא וממילא יש לסמוך אהא דשלוחי מצוה אין נזוקין ועיין בשש"כ (כ"ה - טערע ע"ו) שהליך עליו דעתם משום שרואה שאין הנחש כועס ולא משום שלוחי מצוה עיין באג"מ (חו"מ ז - ט"ו) שניתן כלל בעניין

ונשמרתם מארך לנפשותיכם (דלים ד - ט"ו) ושומר פתאים ה' (פסlis קט"ז - ו') שם אמר איכה חשש סכנתא ולא זהיר בזו אנסים הרבה משום שהוא חשש רחוק אומרים שומר פתאים ה' ולכן מותר לאכול בשן זכרם חrifim ביזור ועין ברמב"ם (מדעת פ"ד) שנקט שם האוכלין הרעים לבריאות ולא כתב שאסור לאוכלם משא"כ בהסתה מכשול שיש בו סכנה (ר' נח י"ח - ז) שאסור להניזו ומהוויבין להסירו ולכן מן הרاوي שלא לעשן מאחר שהוא חשש סכנתא מ"מ אין אישור בדבר אמן חמיש (מעראוואנא) אסור שהוא מקלקל את הדעת וגורם תאה גדולה ואישור חמיר הוא שמניעה מלימוד התורה ומתקפה ועוד יש אישור חמורה של בן סורר ומורה (אג"מ י"ז ג - ל"ק) ולכארה בנ"ד שהסכנה חשש רחוק יכול לסייע על שומר פתאים ה' ועין בהמכוा לספר שמירת הגוף והנפש (ה)

IV. להדק נייר (duct tape) להדלחות והחלונות בשבת - עיין במנחת חינוך (מייסך הסכת למת כ"ד) שמדבק ניירות חיב משום הופר שהם דברים רכים אבל לדבק דבר רך להכותל אין בו משום אישור הופר אמן דעת הבה"ל (צ"ע - י"ז ד"ס לוי ז) דיש אישור תפירה למי שמדבק עץ בעץ ע"י דבק אמן הם דברים תלושים משא"כ הדלת והחלון ואם אין זה תפירה ישלהתיר להניר דרך קלוקל אמן אם צריך לקרווע הניר מן הגליל בשבת יש חוששין לאישור דאוריתא משום קורע ואבאר ואיברא יש לחקור אם יש אישור לבניין וסתירה ולכארה נראה שיש מקום להתיר בנ"ד משום שלא נתנווה שם על דעת לבטלו שם ושייה הילך מן הבניין ויש רק חשש לאישור דרבנן ולכן מהשש סכנה יש להקל וכ"כ הנשמה שבת (ר' ז') שהונוגג בכל ע"ש להדק חתיכת נייר על כפתור חשמלי ושכח לדבקו מותר לדבקו בשבת וכן מותר לדוחפו בחזרה כדי לחזק הדיבוק

V. שאלות הנוגע לשעת החרומות בשבת

- א) הרואה בשבת תנווה חסודה או אנשים חשודים או חפץ חשוד במקום שבני אדם עברו שם יזעיק מיד את המשטרה וראיתי דמותר לכבות גחלת כדי שלא יזוקו בה רבים (שש"כ ה - מ"א - ה"ג ה"ס) וע"ע בשורת רבי עקיבא איגר (ה - ס) אחד אלף יגיע לסכנה לא חשיב ספק סכנה ועין בשערים מצוינים בהילכה (צ"ז - ז) בשם הרמ"א (בכ"ע - ז) דהכל לפיה העניין וכ"כ המג"א (צ"ז - כ"ג) בעניין השממית ע"ש אמן עוד בש"כ (ל"ז - טעלס ז) דכל דבר שהעולם חוששים לו משום סכנה הרי הוא בגדר סכנה ועוד יש אומרים בספק סכנה לכל היצבור נידון בספק גם אם הסכנה היא בסכורות נזוכות (רב מ.מ. פרבשטיין אנטיקולופדייה רפואיות 402-408) (ה) כגון הילך דרבים היתרים אפילו אישור דאוריתא ר"ן על הרי"ף הסכת מ"ז: בשם הבה"ג והר"ח (ה) וכגון ממון דרבים נחשב כפיקוח נשפ (תוס' ספודין כ"ו. ד"ס מי לאיו בעניין שביעית ורמ"א י"ז ק"ס - כ"ז בעניין הלואה ברבית) (ז) לרדת למקלט בעת מלחמה (חו"א תצדות וכתזים מ"ח) (ז) להציל רבים ממיתה מותר לעبور גם על גלוי עיריות (תוס' ימול פ"ג. ד"ס מה) (ה) מותר להחל שבת גם שהסכמה לא התחיל (שו"ע בכ"ע - ו) ולדעתו יש ספק פקוח נשפ לרבים בהנ"ל ומהויב לזעוק מיד המשטרה וモתר לחיל שבת בכל מלאכה וכדין כותים שצרו על עיריות ישראל (בכ"ט - ו)
- ב) **בשעה שבתת שליטה המלכotta** ידי רוצחים וגנבים שליטים הוא בודאי סכנה לחיל שבת כשגונב הפורץ לדירה עיין בשיעור 401 (II - ד)
- ג) **ריב אשר עלול להחריף ולהגיע לשפיכת דמים** עיין בשיעור 401 (II - ה)
- ה) **קטן שאבד וייש מקום לדאגה**

VI. מניעת חילול שבת בשיחת טלפון

- א) **יש ארבעה איסורים בשיחת טלפון בשבת** (ה) הרמת השופורת (מכה בפטיש, מולדיך, מוקצה, הבערה) (ה) החיווג (dialing) משמייע קול (ל) השיחה מולידה ניצוצות ומשמיעה קול (ל) החזרת השופורת לעritishta מנתקת את המעל החשמלי וגורמת שהטלפון ראווי שוב לניהול שיחה
- ב) **באربעה דרכים ניתן להקל על חילול השבת** (כאשר הזמן אינו בהול) (ה) על ידי נורי בדף שניוי (ה) על ידי קטן בדף שניוי ויבקשו מי שלא האב או האם (ל) גדול בשינוי (ל) על ידי שנים שעשו (תורת היולדת דף פ"ג)